

Informační Bulletin

číslo 2/2013

Hospice Anežky České

Hospic Anežky České je nestátní charitní zařízení pro těžce nemocné a je střediskem Oblastní charity Červený Kostelec

„Klíč k trvalému štěstí držíme v našich rukou. Neboť není to radost, která nás dělá vděčnými, nýbrž vděčnost, která nás dělá radostnými.“

David Steindl-Rast

Vážení přátelé Hospice Anežky České,

poslední dny přináší České republice mnoho starostí v podobě vytrvalých dešťů. Také naše středisko Domov svatého Josefa, které leží na břehu Labe, bylo záplavami ohroženo, ale díky provedeným terénním úpravám v loňském roce, bylo od ničivého živlu uchráněno. Přes tyto události mi dovoluji, abych vám přiblížil informace z Hospice Anežky České, střediska Oblastní charity Červený Kostelec.

Jako každý rok jsme se také letos na jaře zamýšleli, koho z našich dobrodinců navrhneme na Cenu Ď. Asi budete rozumět tomu, že to pro nás není nikdy lehký úkol. Všichni, kdo pomáhají, by měli být oceněni! Proto tuto nominaci chápeme spíše tak, že prostřednictvím našich „nominantů“ děkujeme vlastně vám všem, kteří nezištně pomáháte pečovat o nemocné a to ať už duchovně, finančně nebo svojí prací.

V bulletinu se dále dočtete nejen o naší činnosti, která se dotýká těžce nemocných v hospici, ale také nemocných a umírajících v domácím prostředí, o něž pečují mobilní hospic. Snažíme se podporovat pečující rodiny, neboť bez účasti rodiny je každá péče a léčba velmi obtížná až problematická.

Prosím vás, pokud můžete, pomáhejte s námi i nadále dle vašich možností.

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar, ředitel

Paprsek světla

Kdybych jediným paprskem světla ozářil temnou stezku jiného člověka, kdybych někomu pomohl lépe se dívat na jeho život a poslání, a tak mu přinesl pozhnutí, kdybych někomu setřel slzu z tváře, nežil jsem nadarmo.

Pojďme si číst st. 14

Důležité je umět děkovat a projevovat vděčnost

Květnové vyhlášení ceny Ď v Královéhradeckém kraji

V úterý 7. května v podvečer jsme měli opět tu čest se zúčastnit slavnostního vyhlášení krajského kola Ceny Ď za Královéhradecký kraj. Cena Ď, kterou založili sympatičtí manželé Langerovi, má za cíl ocenit nejrůznější dobrodince, mecenáše, dobrovolníky a hrdiny, kteří dovedou nezištně pomáhat druhým lidem.

Slavnostního vyhlášení jsme se zúčastnili za hospic již potřetí. Hospic Anežky České v Červeném Kostelci v letošním roce nominoval 3 dobrovolníky. Z rozzářených očí nominovaných jsme znovu pochopili, jak je důležité umět děkovat a projevovat vděčnost. Nominováni byli: **Paní Marie Zákravská**, která se stará již řadu let o květiny v celé budově hospice. **Pan Josef Zákravský**, který již 18 let seče travu u hospice,

Paní Mgr. Věra Adámková

ce, pomáhá s nejrůznějšími činnostmi kolem zahrady a v zimě pomáhá vyhrnovat sněh.

Pracuje poctivě, nezištně, aktivně, vždy udělá něco navíc. Také si sám udržuje nářadí a sekačku. **Paní Mgr. Věra Adámková** pracuje jako dobrovolnice v hospici více jak deset let. Obětavě dochází každý týden do čajovny, kde obsluhuje příchozí návštěvníky i pacienty. Bere si službu v čajovně v „nepopulární dobu“ v neděli odpoledne. Je tak

svědomitá, že když nemůže přijít, snaží se svou službu nahradit jiný den. Je velmi empatická k pacientům.

Pan Josef Zákravský i magistra Adámková se dostali do užšího finále výběru oceněných a ač nikdo z „našich“ letos nevyhrál, odjížděli jsme všichni spokojení a obohaceni o nové přátele. Těšíme se, že se opět všichni sejdem letos 20. 6. v celostátním kole v Národním divadle.

Mgr. Ludmila Štěpánová

Vnuci nás našli na internetu – Příběh z Mobilního hospice Anežky České

Zajímavostí poslední doby je, že se nám ozývají hojně vnoučata a pravnoučata nemocných. Pacient chce být doma, jejich děti s počítačem většinou neumí, a proto se ve vyhledávání pomoci zapojuje přes internet třetí nebo čtvrtá generace. Na internetu vše vyhledají a ozvou se nám. A takový byl případ i jedné staříčké devadesátileté paní z blízké obce. Vnuci si nás našli na internetu a v pátek zatelefonovali. První návštěvu jsme dohodli na pondělí. Jejich rodiče nám nahlásili, že ještě než přijedeme, udělají přes víkend kvůli babičce v bytě pár „drobných úprav“. V pondělí jsme s úžasem zjistili, že ony drobné úpravy obsahovaly kompletní rozbourání koupelny, rozvod nové vody, vyždění nového sprchového koutu, záchodu a kompletní vykachlíkování. V kuchyni se objevila nová kuchyňská linka. Ač musela být babička uprostřed staveniště, byla celá rozzářená, spokojená, že se nemusí nikam stěhovat, je doma a má kolem sebe své blízké. Babička se zklidnila, nemoc se ustálila, z infuzí se mohla převést zpět na „prášky“ a dokonce se znovu rozchodila pomocí chodítka. Umí si dojít na svou oblíbenou pozorovatelnu „u dvou oken“, která vedou na rušnou silnici. Nyní k ní jezdíme stále sporadičtěji, dá se říci jen kontrolně.

Vrchní sestra Mobilního hospice Iva Valerová

Prague Cello Quartet v Červeném Kostelci: (NE)VÁŽNÁ HUDBA DNES

Benefice pro hospic – od čardáše po metal

V naší zemi zcela unikátní seskupení čtyř profesionálních cellistů zahrálo v sobotu 26. května 2013 před zaplněným sálem v divadle J. K. Tyla v Červeném Kostelci koncert na podporu Hospice Anežky České, střediska Oblastní charity Č. Kostelec. Interpreti představili publiku pestrý průřez různými žánry, od děl velikánů zvučných jmen klasické hudby přes jazz až po metal či slavné melodie světové kinematografie.

Se zavřenýma očima se divák ocitl uprostřed filmů Forrest Gump a Piráti z Karibiku či řešil Mission Impossible. S využitím zraku se však zážitek násobil.

Jan Zemen, Ivan Vokáč, Jan Zvěřina a Petr Špaček, bratr

proslulého koncertního mistra České filharmonie, prokázali, že jsou nejen zkušenými profesionály z Akademie múzických umění v Praze, ale i skvělými baviči. Jejich mistrovsky zvládnuté temperamentní skladby, většinou ve vlastních úpravách, byly doprovázeny nečekanými výstupy.

K nejvýraznějším momentům patřilo jazzové (jakoby kytarové) sólo či hra dvou mužů na jedno violoncello. I k tomu se mladíci postavili cellem.

Energickému vystoupení přihlížel starosta Červeného Kostelce Petr Mědílek, mezi významnými hosty byl i místopředseda poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Doc. Ing. Jiří Oliva PhD, který při této příležitosti poděkoval za poskytovanou péči těžce nemocným v místním hospici.

Publikum docenilo snahu mladých profesionálů o přiblížení třeba i starší hudby co nejširšímu okruhu lidí. Všichni byli velmi dobře naladěni, jak violoncella, tak diváci při i po představení.

Výtěžek z koncertu, který se vyšplhal

se sponzorskými dary téměř na 41 tisíc Kč a bude využit na nátěr a sněhovou zábranu při opravách střechy Hospice Anežky České v Červeném Kostelci. Benefice, která by mohla

být s nadsázkou pojmenována „Šumaři na střechu“, nebyla první dobročinnou akcí tohoto uskupení.

Například před nedávnem právě za zvuku jejich nástrojů přebírali v Národním divadle cenu Grand Prix 2012 červenokostelečtí občané – Marta a Ladislav Šislerovi za nezištnou pomoc nemocným právě v Hospici Anežky České, které věnovali 18 let svého života.

Marie Štěpánová

Rozhovor s manželi Zákravskými

Víte, že se mezi námi najdou ještě lidé, kteří pomáhají ostatním, aniž by za to očekávali nějakou odměnu?

K takovým patří také manželé Marie a Josef Zákravští.

Jak vaše práce v hospici začala? (paní Marie)

Manžel začal pracovat v hospici dobrovolně už od začátku, tedy od roku 1995. Je velmi svědomitý a myslí na to, jak a kde by mohl pomoci. Doma mi o tom samozřejmě vyprávěl a časem přišla nabídka, že bych i já mohla také pomáhat. Paní Liduška Hanušová mi tehdy nabídla možnost chodit si popovídat s pacienty, ale já jsem k tomu neměla odvahu.

Když jsem však viděla všude kolem spoustu květin, o které

je také potřeba se postarat, zalít, přesadit, věděla jsem, že to bude to pravé. V budově hospice jsou květiny nejen po chodbách, ale máme zde i velkou zimní zahradu. Je nás na to samozřejmě více a já mám vyhrazené pondělky.

Pracujete v hospici s manželem společně a je to pro Vás určitým potěšením? (paní Marie)

Jak to přijde. Většinou to máme každý rozdělené, ale ve svátek nebo ve volných dnech a občas v neděli, mi manžel jde pomoci. Ono to přece jenom zabere spoustu času, než se vše oběhne. A práce společně nám uběhne rychleji. Ze své práce mám radost už kvůli nemocným a třeba i blízké rodině, kteří možná více než nemocní vnímají hezké prostředí. Mám radost z rozkvetlých záhonů i barevně kvetoucích truhlíků na oknech. Když obcházím

pokračování na str. 3

Nový duchovní v hospici

Od loňského podzimu má náš hospic nového duchovního

P. Aloise Baschanta. Rozhodli jsme se proto, že se za ním vydáme a položíme mu pár otázek.

Chtěli bychom vědět něco o vašem životě a cestě ke službě lidem.

Jak to vše začalo?

Protože jsem chtěl jít do semináře, odešel jsem začátkem 70. let do Prahy, abych si dodělal maturitu. Při práci v Pragovce jsem večerně studoval gymnázium pro pracující. Z Pragovky jsem za čas odešel a začal pracovat jako sanitář na Gynekologicko-porodnické klinice v Apolinářské ulici. V roce 1977 jsem nastoupil do semináře v Lito-měřicích.

Jak jste se stal duchovním v červenokosteleckém hospici?

Jednoduše, v hospici potřebovali někoho, kdo by pomohl otci Aloisovi Špulákoví s nemocnými a obrátili se na biskupství. Měl to být někdo, kdo by se dovedl zajímat o nemocné a měl již v tomto směru zkušenosti. Generální vikář si vzpomněl, že jsem kdysi, než jsem šel do semináře, pracoval v ne-

mocnici, tak asi proto vybrali mne. Otec Kajnek mne vzal do kosteleckého hospice na prohlídku, abych se rozhodl, ale zároveň mi naznačil, že s mým přestupem již počítají. Tak jsem to tak přijal.

Splnil hospic Vaše očekávání, Vaše představy?

Já jsem si raději nic předem nepředstavoval. Měl jsem samozřejmě s nemocnými zkušenosti z předchozí služby duchovního ve farnosti (21 let v Králíkách), ale hospic je přece jen něco jiného. A začátky? Vybavili mě novou soupravou na pomazání nemocných, novou liturgickou knihou pro obřady pomazání nemocných a péče o nemocné, místním duchovním správcem jsem byl krátce zaškolen a hned uveden do pokojů. A tak jsem se začal seznamovat s nemocnými. Zvykal jsem si i na netradiční prostředí kaple i na mé nové krásné ubytování. Po spartánském pobytu na starých farách je to příjemná změna.

Co vše je obsahem Vašeho pracovního dne?

S otcem Aloisem se dobře doplňujeme a nejen pracovní. Já jsem v hospici v dopoledních hodinách až do 14 hodin, on chodí odpoledne a zůstává až do večera. Jinak má práce je hodně o spolupráci (mimořádně velmi dobré) se sestrami. Ty mne instruují, kdo si přeje rozhovor s knězem, kdo se chce modlit anebo si jen povídat. Seznámí mě s tím, kdo z nemocných je na tom zdravotně již hodně špatně ap. A ty co si kněze nepřejí, jdu alespoň krátce pozdravit. Samozřejmě těmto lidem nikdo nic nevnucuje, modlím se za ně sám. Bývají

tu různí lidé, učím se s nimi komunikovat, hledám k nim vhodný přístup. Musím brát v úvahu, jak se zrovna nemocný cítí, kdy má bolesti nebo nemá na nic náladu. V tom případě ho jdu třeba jen pohladit. Osobně vím, co to je nemoc a vážím si daru zdraví. Proto se mi snad umění vcítit se do pocitů nemocných daří.

Nestresuje Vás tato služba?

Ani ne, čerpám sílu v modlitbě. Hodně se modlím, abych dovedl být pro jednání s nemocným připraven. Přesto mne zasáhne, když je umírajícím mladý

člověk, po modlitbě to však zvládnou.

Vidím, že jste i hodně vytížen službou v červenokostelecké farnosti.

To ano, dělám co je potřeba, sloužím mše sv., chodím na společenství manželů, pondělní školení, vypomáhám i v ne-daleké farnosti, kde je dlouhodobě nemocný kněz apod.

Z rozhovoru Mgr. Ludmily Štěpánové s P. Aloisem Baschantem

pokračování ze str. 2

z pokoje ležících pacientů, kde zalévám květiny, tak někteří z nemocných projevují radost z kytiček a hlavně si mají chuť také o nich popovídat nebo jen tak zavzpomínat.

Zapadli jste do kolektivu hospice?

(manželé Marie a Josef) Se sestřičkami i s ostatními zaměstnanci vycházíme velmi dobře, jsou ochotní nám poradit a pomoci. Velmi obdivuji vstřícný přístup k pacientům, zájem o ně i ochota pomoci blízké rodině. To je to, co na nás velmi mile působí.

Vidíme zde různě nemocné pacienty a setkáváme se zde s bezmocností i se smrtí. Někdy to na nás velmi silně zapůsobí, ale dokážeme se od toho oprostit.

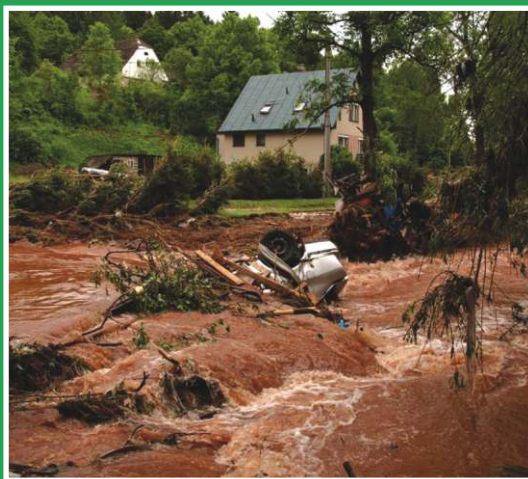
Nominace od pracovníků hospice na cenu Ď si velmi vážíme a setkání ve vědecké knihovně v Hradci, kde proběhlo ocenění, bylo velmi milé.

Z rozhovoru Hany Gottsteinové s manželi Zákřavskými

Pomoc charity při povodních

Do pomoci postiženým povodněmi na Trutnovsku se zapojily i Charity v Královéhradeckém kraji. Pomoc směřuje především do obce Rudník, kde říčka Čistá vyplavila řadu domů, dále do Dolní Olešnice a Svobody nad Úpou. Oblastní charita Hradec Králové zorganizovala humanitární sbírku na povodně, dále nabízí nouzové ubytování a hledá dobrovolníky.

Povodňovou pomoc v regionu organizují také místní Oblastní charity Červený Kostelec a Trutnov. Povodně se nevyhnuly ani Žirči, kde došlo k zaplavení okolních polí a příjezdové komunikaci. Areál Domova sv. Josefa díky postaveným valům byl zasažen pouze okrajově, zaplavena byla ovšem naše čistírka odpadních vod. Více o pomoci Charity při povodních najdete na <http://povodne.charita.cz/>.

Jak probíhá již osmý ročník soutěže „Šikovné ruce pro hospic 2013, aneb lidé lidem“?

První soutěžící již přispěli do soutěže Šikovné ruce pro hospic 2013. Jako první přispěla paní **Miroslava Kosková** z Hradce Králové, která ve svém již pokročilém věku přispěla hned třemi výrobky – třemi pletenými vestami (viz obrázek). Různobarevnými, pečlivě pletenými, devadesáti páry ponožek přispěla do soutěže paní **Dagmar Šantrůčková** ze Starých Splavů. Pan **Pavel Lukeš** z Uherského Ostrohu poslal umělecké kovářské vpichy, zajíce a "Gloria". Korálkovými postavičkami přispěla také slečna **Lenka Sýkorová** z Prahy.

Zastupitelstvo Královéhradeckého kraje na svém 4. zasedání 18. 3. 2013 schválilo

rozdělení finančních prostředků z dotačního programu Podpora a rozvoj profesionálních i neprofesionálních kulturních aktivit, do kterého spadá i tato soutěž. Soutěž též podpořila **Nadace Umění pro zdraví**, Praha. Díky této podpoře se můžete těšit na hodnotné ceny a koncert. Vás, kteří jste se ještě nerozhodli pro účast v soutěži, bych chtěla povzbudit, neváhejte a něco zkuste vyrobit. Možná objevíte v sobě talent, o kterém ještě nikdo neví. Já jsem našla v lese krásně vytvarovanou větvičku – samorost, kterou se chystám zarámovat a dát do soutěže, a tak část připravila příroda a část trochu doladím. Podmínky soutěže už asi znáte, ale pro jistotu je ještě zopakují: **Soutěžíme o nejnápaditější vlastnoruční výrobek a to ve dvou kategoriích (1. kat. děti do 15 let, 2. kat. dospělí od 16 do 120 let,).** Na výrobek prosím nalepte štítek se jménem, příjmením, bydlištěm včetně PSČ, případně tel. spojením, kategorií a prodejní cenou.

Správně vyplněný štítek usnadní registraci a umožní včasné pozvání na slavnostní vernisáž. Výrobky předávejte osobně nebo prostřednictvím pošty do střediska Háčko, ulice Manželů Burdychových 245, PSČ 549 41 Červený Kostelec. **Balíčky s označením názvu soutěže můžete předávat do pondělí 23. září 2013.** Všechny soutěžící uveřejníme na www.hospic.cz, kde můžete sledovat průběh celé akce. Soutěž Šikovné ruce pro hospic vyvrcholí slavnostní

Podpořit Hospic Anežky České můžete odesláním SMS:

jednorázově ve tvaru:

DMS HOSPICK na číslo 87777

roční podpora ve tvaru:

DMS ROK HOSPICK na číslo 87777

www.darcovskasms.cz

Děkujeme Vám!

Cena jedné DMS je 30 Kč, organizace obdrží 27 Kč.

Při roční podpoře Vám bude automaticky odečítána částka 30 Kč každý měsíc.

vernisáží prodejní výstavy a koncertem v rámci Světového dne hospicové a paliativní péče. Koncert v Divadle Dr. Josefa Čížka bude poděkováním nejen pro vítěze, kteří budou oceněni, ale také pro zaměstnance, dobrovolníky a příznivce Hospice Anežky České. Na výrobky od vás se těší Eva Wagenknechtová a tým pracovníků hospice.

wagenknechtova@hospic.cz

Slečna Lenka Sýkorová – korálkové postavičky

Oblastní charita Červený Kostelec, 5. května 1170, 549 41 Červený Kostelec, statutární zástupce, ředitel: Ing. Mgr. Miroslav Wajsar

www.ochck.cz, číslo účtu KB: 8282670227/0100 v. s. 5663. Zřizovatel: Diecézní charita Hradec Králové

Kontaktní osoba: Eva Wagenknechtová, public relations, Oblastní charita Červený Kostelec, tel.: 491 610 330, wagenknechtova@hospic.cz